

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11933/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Грбовић, адвокат из ..., против тужене STUR "СAMIА CLUB ABSOLUT" ББ ПР Нови Сад, чији је пуномоћник Милан Ступар, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2114/2020 од 23.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2114/2020 од 23.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2114/2020 од 23.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 11878/2019 од 12.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 210.000,00 динара и то: на име душевних болова због умањења опште животне активности износ од 112.000,00 динара, на име претрпљеног страха и претрпљених физичких болова износ од по 49.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 12.02.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, преко досуђених износа, а до тражених износа и то: на име душевних болова због умањења опште животне активности од 160.000,00 динара и на име претрпљеног страха и претрпљених физичких болова од по 90.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 12.02.2020. године до исплате, одбијен је тужбени захтев тужиље, као и захтев за исплату износа од 6.000,00 динара на име састава опомене пред тужбу са законском затезном каматом од 27.11.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 95.720,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2114/2020 од 23.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и првостепена пресуда преиначена у побијаном усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да јој тужена на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 210.000,00 динара и то: на име душевних болова због умањења опште животне активности износ од 112.000,00 динара, на име претрпљеног страха и претрпљених физичких болова износ од по 49.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 12.02.2020. године до исплате, као и захтев за накнаду трошкова поступка са законском затезном каматом, те обавезана тужиља да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 15.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 40.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због претрпљених физичких болова, умањења опште животне активности и страха, у чињенично-правној ситуацији да се тужиља саплела о сајлу којом су биле завезане столице у башти тужене, те задобила тешке телесне повреде у виду прелома руке, да у току поступка није пружила нити предложила доказе на околност да ли је сајла била непрописно постављена, да ли је била уочљива, обележена, нити да је била принуђена да се са шеталишта помери у башту тужене, на основу чега је закључено да тужиља није доказала да постоји одговорност тужене за настанак штетног догађаја већ да постоји њена искључива одговорност, па је одлучено са позивом на чланове 154, 173, 174. и 177. Закона о облигационим односима и 231. Закона о парничном поступку. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је за питања из домена примене материјалног права. Имајући у виду разлоге на којима је заснована пресуда другостепеног суда у примени материјалног права, да се накнада нематеријалне штете индивидуализује, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању, то у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 28.11.2019. године, а вредност побијаног дела износи 210.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијаног дела предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**